

der bliver omfattet af bestemmelsen. Denne ændring vil lette samarbejdet mellem de danske tilsynsmyndigheder og dermed gøre tilsynet mere effektivt. Erfaringerne fra pengeinstitutverdenen de sidste par år har vist, at der er et behov for et tættere samarbejde mellem tilsynsmyndighederne. En tilsvarende ændring blev indføjet i bank- og sparekasseloven ved en lovændring i maj 1989.

Bestemmelserne om udveksling af oplysningerne tænkes dels benyttet til at udveksle oplysninger i konkrete enkeltstager, dels til mere systematisk at udveksle oplysninger, herunder f.eks. regnskabsmæssige oplysninger, når særlige tilsynsmæssige hensyn nødvendiggør dette.

Til § 99

Bestemmelsen tilsigter at forhindre, at tilsynets medarbejdere kan mistænkes for ikke at varetage tilsynet med den nødvendige uafhængighed som følge af et ansættelsesmæssigt engagement i realkreditsektoren. Bestemmelserne svarer til § 51, stk. 1, i lov om banker og sparekasser.

Til § 100

Der foreslås som et led i forenklingen og afbureaukratiseringen indført en bestemmelse, der giver boligministeren mulighed for at fastsætte regler om, at tilsynets afgørelser ikke kan indbringes for ministeren. Formålet med bestemmelsen er at afskære klageadgangen for så vidt angår de 'tekniske' afgørelser, der vedrører selve realkreditvirksomheden, idet der ikke skønnes at være behov for at kunne påklage disse afgørelser.

For så vidt angår de indgribende afgørelser, der vedrører etablering og nedlæggelse af institutter er det meningen at indsætte en bestemmelse i delegationsbekendtgørelsen om, at disse afgørelser kan indbringes for ministeren inden 4 uger efter meddelelsen om afgørelsen. Med hensyn til de afgørelser, der kan indbringes for domstolene (afslag på anmodning om at drive realkreditvirksomhed og inddragelse af godkendelse til at drive sådan virksomhed), forudsættes det, at klageadgangen til ministeren er udnyttet inden indbringelsen for domstolene.

Kapitel 17

Straffebestemmelser m.v.

Til § 101

Straffebestemmelsen i § 28 e i den gældende real-

kreditlov foreslås i stk. 1 udvidet til at omfatte overtrædelse af en række af lovens bestemmelser. Endvidere åbnes mulighed for at idømme straf i form af hæfte. Efter den gældende lov straffes alene overtrædelse af udlånsbestemmelserne. Forslaget svarer i princippet til bank- og sparekasselovens § 54, stk. 1.

Ifølge § 20 gælder en række af aktieselskabslovens bestemmelser for realkreditinstitutter organiseret som foreninger eller fonde. Overtrædelse af disse bestemmelser foreslås i stk. 2 straffet efter aktieselskabslovens straffebestemmelser.

Forslagets stk. 3 og 4 svarer til bestemmelserne i den gældende lovs § 28 e, stk. 2 og 3.

Herudover foreslås i stk. 5 indført en bestemmelse, der giver mulighed for at straffe med bøde eller hæfte personer, der er knyttet til et realkreditinstitut, hvis de giver urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende instituttet til offentlige myndigheder. Muligheden for at idømme hæftestraf i denne situation skønnes at få en præventiv virkning. En tilsvarende bestemmelse findes i bank- og sparekasseloven.

Det bemærkes, at bestemmelserne om sanktioner også gælder for udenlandske kreditinstitutters udøvelse af realkreditvirksomhed her i landet med de tilpasninger, der følger af forholdets natur.

Forældelsesfristen ifølge straffelovens § 93, stk. 1, er 2 år. Forældelsesfristen foreslås i stk. 6 fastsat til 5 år svarende til, hvad der gælder for pengeinstitutter, jf. bank- og sparekasselovens § 54, stk. 8.

Til § 102

I henhold til § 28 d i den gældende lov kan ministeren pålægge et realkreditinstituts bestyrelse, direktion eller revisorer tvangsbøder, hvis de pågældende ikke efterkommer påbud om at berigtige forhold, der er i strid med lovgivningens bestemmelser om selve långivningen. I en situation med flere, nye institutter kan det være hensigtsmæssigt med en eksplicit adgang i loven til også at gennemtvinge andre bestemmelser – herunder oplysningspligten – hvorfor det i stk. 1 foreslås at udvide bestemmelsen til at omfatte disse påbud fra ministeren.

Forslaget i stk. 2 er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 97, stk. 1, der giver boligministeren adgang til at indhente oplysninger og foretage inspektion hos virksomheder, som i øvrigt ikke er omfattet af loven.

Disse bestemmelser gælder for udenlandske kreditinstitutters udøvelse af realkreditvirksomhed her i landet med de tilpasninger, der følger af forholdets natur.